

LBRIS

We know
books

Monica Pillat

Chilia fără ziduri

Poeme
2019–2026

Spandugino

Ion Pillat, *Familia din vers*, antologie în colaborare cu Carmen Brăgaru, Ed. Spandugino, 2025.

Traduceri: Poezii din lb. franceză de Elena Văcărescu, în vol. Elena Văcărescu, *Scrieri alese*, Ed. Minerva, 1975; Poezii din lb. franceză de Iulia Hasdeu, în vol. Iulia Hasdeu, *Scrieri alese*, Ed. Minerva, 1988; Margaret Drabble, *Drumul strălucitor*, Ed. RAO, 1999 (în colaborare cu N. Săulescu); Rose Tremain, *Restaurația*, Ed. RAO, 1997 (în colaborare cu N. Săulescu); Virginia Woolf, *Eseuri alese. Artă lecturii*, Ed. RAO, 2007; Virginia Woolf, *Eseuri alese. Portrete în oglindă*, Ed. RAO, 2008; Virginia Woolf, *Aventura lecturii. Eseuri alese* (reeditare), Ed. Spandugino, 2023.

Contribuții în volume colective: *Intelectuali la cratiță*, Ed. Humanitas, 2011; *Casele vieților noastre*, Ed. Humanitas, 2014 (ed. a II-a, 2019); *Cartea simțurilor*, Ed. Humanitas, 2015; *Cartea despre comunism*, Ed. Humanitas, 2015; *Cartea prietenilor imaginari*, Ed. Humanitas, 2015; *Bucureștiul meu*, Ed. Humanitas, 2016; *Cum să fii fericit în România*, Ed. Humanitas, 2017; *Mistere, ciudățenii și uimiri*, Ed. Humanitas, 2019; *Amintiri de la Humanitas*, Ed. Humanitas, 2020.

Cuprins

În două locuri	9
Întreșesută	10
În gară	11
Către amiază	12
Parabolă	13
Cumpănă	14
Un copil	15
Într-un album	16
Tămăduit	17
Nu e vremea	18
Din vagi fotografii	19
Ferestrele în noapte	20
O sală de arme	21
Cu Don Quijote	22
Crăciun	24
Într-o bodegă prăfuită	25
Refugiu	26
Oaspeții străini	27
Popas	28
Portret	29
Spre seară	31
Cu milă	32

În bibliotecă	33
Retro	35
Spectacol	36
Miraj	37
Când vreau să plec	38
Înșelător	39
Scrisoare	40
Mimesis	41
Aceeași bancă	42
Muzica	44
Neliniștile dăinuirii	45
De leac	46
Întotdeauna, limpezimea	47
Artă poetică	48
Deziderat	49
Oraș în octombrie	50
Ispită	51
Călăuza	52
Dac-aș avea.....	53
Troițe	54
Un geamăn	55
Continuum	56
O locuință crescătoare	57
Ecoul	58
Miracol	59
Te-aștept	60
Pe cerul de hârtie	61
Teama	62
Lectură de septembrie	64
Drum	65

În incintă	66
Pe-aleea strâmtă	67
Prin casa de demult	68
O hartă	69
Pierdută	70
Un pic	71
Maică Marie	72
De mână	73
Revers	74
Rămâi	75
Livada părăsită	76
Intermitențe	77
Prin spărturi	78
De la o zi la alta	79
Interior	80
Grație	81
Să nu mai știi	82
În vârf de suflet	83
Dintr-o zvâcnire	84
Baladă	85
Martie	86
Rezonanțe	87
Înăuntru	88
Prea bună e uitarea.....	89
Un dor de ducă	90
Desmierdare	91
Cum...?	92
Elegie	93
Noiembrie	94
La ușa ta	95

Nu sunt cuvinte	96
Din îngustimi	97
Ca și când.	98
Suntem aici	99
În ritmul roșilor de tren	100
Invocare	101
Însoțire.	102
Pe calea Crucii	103
Fără bagaje	104
Doi ochi.	105
Din hruba minți.	106
Trecere	107
Ce valuri...?	108
Doamne mic	109
Răsfrângerii.	110
Sunt sfâșiată	111
Iubirea	112
Mir	113
Pe scară	114
Din rătăcire	115
Un ținut	116
Dar din dar	117
Decantare.	118
O boare	119
Semințele de calm	120
Toamnă mistică	121
De ce?	122
Pelerinii	123
Unde ești?	124
Mă cuibăresc	125

Vino, Doamne	126
Tărâmul.	127
Chemare	128
Comuniune	129
Într-un grăunte de nisip	130
Psalm	131
După o poartă-ngălbenită.	132
La marginea pierzării	133
Dincolo de nimeni	134
În paza Ta	135
Visez	136
Ce bucurie... ..	137
Suișul pâlpâirii	138
Înveșmântat numai în duh	139
Liniștire	140
Mărturie	141
Alături	142
Cine?	143
Din alb.	144
În curte	145
Nu e târziu	146
Cu mine, azi.	147
Era frig.	148
Te caut	149
Cu barca goală	150
Dom	151
<i>Despre autoare.</i>	<i>153</i>

În două locuri

— În ce-ai dori să te preschimb?

M-a întrebat iluzionistul,

Pe când cortina cobora.

— Aș vrea să fiu un stol de berze.

A fluturat din mână lung

Și-am început să bat din aripi,

Suind aieva în văzduh.

— Fă-mi semn, când ții să te întorci,

A spus, dar eu eram departe

Și așteptam numai să zbor,

În mii de păsări despletită.

Nu știu cât a trecut de când

Sunt simultan în două locuri,

Jos, pe pământ, și în înalt,

Strânsă-ntre margini, nesfârșită,

Captiv de liberă-n adânc...

Întrețesută

Se așeză la geam, cu lucru-n poală,
Afară începuse dimineața
Și, cum cosea, din pânză se desprinse
Profilul unui înger în albastru.

Și-a-ntors spre ea privirile brodate,
Ce-avea să-i spună nu-ncăpea-n cuvinte,
Însă copila care-l adusese
Din nicăieri, pe împletirea albă,
Știa, fără să știe dinainte,
Ce-o aștepta. Fusese-ntrețesută
Din nevăzut cu fire lungi de raze.

În gară

Ce-ndelungat îi pare-acest minut
Când se apropie, cu un pas stingher,
Să prindă trenul de la ora cinci...

O ia, preocupat, pe un peron,
Printre bagaje, câini și călători,
Până aude lungul fluierat.

Vrea să se urce, însă îl rețin,
Deodată, alte griji. Dacă acum,
Din ultimul vagon, vrea cineva
Să se dea jos anume pentru el?

Când uruitul roților s-a dus,
În jurul lui, din nou, se face gol,
Dar nu pentru mult timp, căci gara iar
Se-animă, când se-anunță un alt tren,
Și-atunci, prezența lui, pentr-un minut,
Capătă sens în ochii celorlalți.

Doar pentru cei ce n-au unde porni
Și nu mai au pe nimeni de-așteptat,
Sosirea și plecarea unui tren
Umplu de vis rămânerea pe loc.

Către amiază

Către amiază, pe pervaz,
Torceau niște pisici albastre
Și-n jur arțarii mieunau,
Mișcându-și frunzele molatec.

Trecea un vânt așa felin
Prin părul meu, pe strada lungă,
Unde-n vitrine ochi rotunzi
Se deschideau, pândindu-mi mersul.

Vrând să-i dezmierd cumva prin geam,
Mi-am ridicat deasupra mâna
Și sub mustățile subțiri
A răsărit, galeșă, luna.

Parabolă

Se răsfața în rol de musafir,
Spunându-ne că era așteptat
Oriunde și oricând de cineva
Care dădea prezenței lui un sens.

Totuși, de la un timp, când se ducea
În vizită, cu daruri și cu flori,
Gazda uitase de venirea lui
Și se scuza că nu-l poate primi;

Iar alteori, deși era pofțit,
Cei dinăuntru nu se deranjau
Să stea cu el de vorbă, la un ceai,
Și-adesea rămânea-n salonul gol,
Însă el nu părea descurajat.

Când n-a mai fost chemat de niciun om,
Lui îi plăcu să fie-amfitrion
Și-i invită pe toți la un ospăț,
Care nici azi n-a luat, încă, sfârșit.

Cumpănă

Îmi bate-n ușa cineva,
Dar încă preget să-i deschid,
Pentru că ciocănitul-n lemn
Are un ritm de neuitat
Și sunetele dau ocol
Sălașului în care stau.

Îmi bate toaca cineva
S-alunge umbrele din jur
Și să mă apere de rău.

Dar dacă eu sunt cel mânat
Spre nicăieri, acum, când ies
Și dau să mă îndepărtez,
Ca locul să rămână sfânt?

Un copil

Pe când umbla confuz prin parc,
Nepricepând ce i se-ntâmplă,
L-a luat de mână un copil
Și l-a condus până la banca
Unde stătea o doamnă-n gri.

— Bunico, hai să-l luăm acasă
Pe bietul om!

— Dar ce-a pățit?

— Nici nu mai știe cum îl cheamă
Și nici de unde a venit.

— Cum vrei să îi purtăm de grijă?

— Pentru că e mototolit,
Îl netezim și-i dăm un nume
Pe care nu l-ar mai uita.

— Dar dacă și-ar aduce-aminte
Cine e el, cu-adevărat,
Și-ar da de noi, necunoscuții?

— Avem tot timpul pân-atunci,
Se bucură în gând copilul.